

ZPRÁVY A INFORMACE ZE SUKORAD

Vydává Obecní úřad
S u k o r a d y

Ze současnosti
i z minulosti

Ročník X.
Číslo 01
Březen 2013

Vážení občané, milí čtenáři,

Naše knihovna má nově k dispozici k zapůjčení **dvě elektronické čtečky knih značky Kindle Touch** s dotykovým displejem. Na čtečkách je v současnosti prozatím nahráno kolem 50 knih (např. K. Čapek – RUR, Krakatit, Povídky z 1. a 2. kapsy, J. Vrchlický – Noc na Karlštejně, Rudyard Kipling – Kniha džunglí, K.H.Borovský – Král Lávr, Tyrolské elegie a další). Ovládání dotykové čtečky je intuitivní a náš knihovník jej všem zájemcům samozřejmě ochotně vysvětlí.

Věříme ale, že si do naší knihovny najdou cestu i ti čtenáři, kteří elektronice neholdují a raději dají přednost klasické knize. Během tří týdnů bude knihovna obohacena o závoz nových knih z Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně. Navštívit můžete i webové stránky knihovny, kde Vám jsou k dispozici další informace.

Těšíme se na Vás!

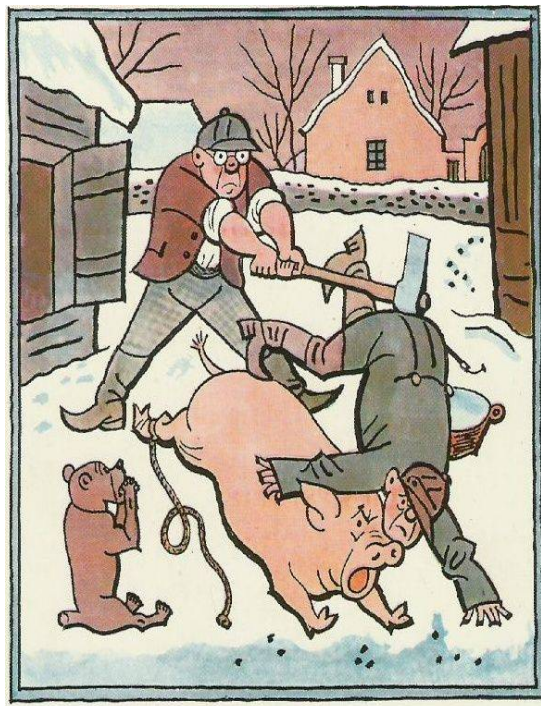
Michal Rozum

Co nás v nejbližší době čeká?

- V sobotu **6. dubna 2013** se bude v 1. patře Obecního úřadu konat **kulturní večer** s vážnou hudbou, promítáním a recitací, tématicky zaměřený na naši obec Sukorady. Bližší informace o programu budou zveřejněny na plakátech.
- Od **19.4. do 21.4.** budou na obvyklých místech přistaveny vozy na **velkoobjemový odpad**.
- V sobotu **20. dubna** proběhne tradiční pochod **O Žižkův štít**. Ze Sukorad se chystá zúčastnit skupina nadšenců/cyklistů (trasa 25 km?). Přijďte se k nám, budeme se těšit!
- Na neděli 28. dubna chystají dobrovolní hasiči **sběr starého železa**, který proběhne ca. od 12 hodin.
- Zájemci o **štěpkování** se mohou hlásit u J. Voňky, tel. 732 288 167.

Akce minulé...

**23. únor 2012 – Masopust –
opět velmi vydařená akce,
děkujeme organizátorům a
především všem pomocníkům!**

10. březen 2013 – Oslava MDŽ – děti udělaly babičkám opět velkou radost

Rok 1931

Dne 1. března sehraja divadelní hra „Ženy světem vládnou“. Tuto veselohru se zpěvy řídil správce školy. Dne 15. března zemřela žákyň 1. třídy Miloslava Dušková v okresní nemocnici v Hořicích na zápal mozkových blan. Její tělo přivezeno bylo do rodného domku. Žáci zdejší školy doprovodili jí k poslednímu odpočinku dne 17. března, kde na místním hřbitově zapěli písně na rozloučenou.

Správce školy Josef Junek požádal o uprázdněné místo řídícího učitele v Dolní Dobré Vodě. Okresní školní výbor jeho žádosti vyhověl. Josef Junek působil v naší obci osm let. Tím skončila i jeho činnost kronikářská a činnost v různých spolcích. Na jeho místo nastoupil od 1. září 1931 Josef Relich, definitivní učitel v Chodovicích. Narodil se roku 1901 v Rožďalovicích, vyučil se fotografem a později vystudoval učitelský ústav v Jičíně.

1. září 1931 bylo na školu zapsáno 38 dětí. Do měšťanské školy v Hořicích chodí: Hochmal Josef, Němeček Miloslav, Lodr Ladislav, Rychterová Marie č. 29, Kvasničková Milada, Stuchlíková Miloslava, Rychterová Anna a Strnadová Marie. Dne 25. listopadu vykonal Jan Brož inspekci na škole sukoradské a zjistil: Stav školy nezměněn, zahradu školní nutno upravit na pokusné pole. Čistota třídy, chodeb velmi dobrá, nutno však opravit budovu školní zvnějšku. Stav žákovské i učitelské knihovny je dobrý. Docházka do školy velmi pěkná, zdravotní stav žactva velmi dobrý. Řízení školy velmi dobré. Místní školní radě uloženo, aby dala zhotoviti nové tabule do třídy a čtyři lavice pro vyšší stupeň.

I letošního roku dostalo se učitelstvu škol národních vánočního příspěvku vyměřeného ze základního služného, ovšem ne v té výši jako loni, poněvadž vyvstala hospodářská krize vzrostla do ohromných rozměrů a uchvátla celou Evropu, ba celý svět. Tato krize je všeobecná a je výsledkem předminulých tučných let, kdy nebylo pamatováno do budoucna. Mnoho lidí nemá práci, z nezaměstnanosti vyvěrá strach, jak tolika lidem dát chléb. Mnohde v průmyslových krajích, přelidněných, vypukají bouře

Vánoce roku 1931 byly ve škole velmi pěkné. Lesní správa v Bříšťanech darovala škole pěkně rostlý smrk. Maminky dětí ochotně z dobré vůle a vlastních prostředků připravily chutné pečivo, které pekly společně ve školní kuchyni. Dívky v ručních pracích zhotovily papírové ozdoby na stromeček, chlapci vystříhli Alšův betlém a figurky upevnili do prkének. Z daru 200 korun, které věnovala místní školní rada a spolek Přemysl, zakoupeny praktické školní potřeby i knížky pohádkové těm nejmenším. Všechny děti budou poděleny. Den před Štědrým večerem konala se ve škole vánoční slavnost. K té pozvání přátelé školy a rodiče. V pěkně vyzdobené třídě se státní vlajkou sešli se všichni, nebylo jediného místa volného. Nádherný vánoční strom byl překvapením pro všechny, zvláště děti byly překvapeny, vždyť mnohé stromeček doma vůbec nemají. Pod stromečkem plno dárků i vánoček navíc, kde maminky pamatovaly na ty nejchudší. Správce školy promluvil na téma „Vánoce, svátky milosrdenství, svátky lidskosti“. Řeč doplnila slečna Kociánová přednesem básně Erbenovy, „Štědrý den“ a někteří žáci rovněž básničkami. V závěru zahrála choť správce školy některé koledy a naposled hymny, které v pohnutí byly vyslechnuty. Po poděkování za tak hojnou účast následovalo rozdávání dárků, které se neobešlo bez komických scén. Vysloveno přání, aby příští rok přinesl něco podobného.

Rok 1932

Narozeniny páně presidentovy oslaveny důstojným způsobem vnitřní školní slavností. Obraz zahalen do barev našich praporů, stal se středem pozornosti všech žáků. Správce školy pověděl o životě jeho, zejména z mládí, z dětského života, krušné doby učení, změn v povolání, jeho vzrůst a dráhu životní zakončenou presidentstvím. Žáci doplnili proslov recitacemi, zazpívána oblíbená píseň pana presidenta „Teče voda teče“ a slavnost zakončena hymnami.

Na Bílou sobotu bylo dvěma minutami ticha vzpomenu to těch, kteří v době válečné přišli o životy. Na popud správce školy Josefa Relicha uspořádán byl průvod od školy k pomníku padlých, kterého se zúčastnili vedle školních dětí i hasiči, legionáři i hojně občanů. Průvod vyšel před polednem od školy, v čele průvodu nesly děti zdejších legionářů krásný věnec z lipových listů uvitý, propletený stuhami v bílé, červené a modré barvě. Na místě u pomníku vzpomněl správce školy všech obětí, všech statečných matek, sirotů i těch, kteří odpočívají daleko od vlasti, pochováni v cizích zemích, kde umřeli v boji za svobodu. Dvouminutové ticho zahájeno i ukončeno výstřelem. Před tím ještě Marie Eliášová z Koutů přednesla báseň „Na paměť hrdinům“ Pietní slavnost byla skromná, tichá, ale tím účinněji zapůsobila na všechny. Věnec byl odnesen do školy a zavěšen pod obrazy legionářů. Rovněž byla snata vlajka z pomníku, do které byl zahalen.

Velikonočních svátků mládež užila, byly slunečné, teplé a radostné.

Ač jarní období nebylo příznivé, přece nebylo vážnějšího případu onemocnění. Byla tedy docházka do školy velmi dobrá. V dubnu byly děti očkovány Dr Martinem Sladkým. Výsledek očkování byl tehdy dobrý.

Správce školy a současně jednatel Hospodářsko-čtenářského spolku Přemysl Josef Relich referoval na schůzi tohoto spolku o důležitosti a významu školních výletů. Doporučuje, aby dětem výlety byly umožněny poskytováním finanční podpory a jejich jménem o ní hospodářsko-čtenářský spolek žádal. Dovolil si podotknouti že tím, bude-li poskytována podpora taková, aby mohly všechny děti bez rozdílu zdarma jeti, bude umožněno také rodičům zúčastniti se školního výletu za malý peníz a tím také spolu s vlastními dětmi se někam podívat. Naše děti mají velmi malou příležitost někam se podívat a víme dobře sami, kolik nových poznatků nabudeme, kolik zkušeností, různých dojmů, oč rozšíří se náš duševní obzor, můžeme-li shlédnouti jiné kraje, jiné zvyky, život, způsob práce cizích lidí. A tu je cena školního výletu, turistiky, která dnes se tolik rozmáhá, oceňuje a provozuje, zvláště u národů pokročilejších. Člověk, který sedí celý život za pecí, je omezený, neví co se kolem něho děje a jako takový, je pak proti všemu pokrokovému podnikání zaujatý. Správce školy doporučuje, aby děti častěji se někam podívaly, zvláště do velkých měst, aby tím škola šla s duchem času, což i žádají předpisy, uznávající toho důležitost. Toto musí venkovská škola dbát a přes všelike předsudky jíti tím rychleji, čím je vzdálenější kulturním střediskům.

Ukončení školního roku předcházelo fotografování a výlet žáků do Prachovských skal a hrad Kost dne 25. června 1932. Školní děti jely úplně zdarma. Na výlet jim přispěl Hospodářsko-čtenářský spolek Přemysl darem 102 korun, Pěvecký kroužek v čele s Václavem Doležalem mladším darem 100 korun a obec obnosem 98 korun, celkem se obdrželo 300 korun. Doprava byla zajištěna dvěma autobusy pana Běliny z Myštěvse. Celou dopravu účtoval částkou 300 korun. Výletu se zúčastnili také rodiče žáků v počtu 32. Samaritánskou službu s největší ochotou nabídl pan František Macnar. Výlet se vydařil. Pěkné, mírně slunečné počasí podporovalo radostnou náladu. Srdečný dík pro všechny, kteří výlet pro děti pomohli uskutečnit. Rovněž od dětí srdečný dík s prosbou, aby i nadále na ně bylo pamatováno.

Dne 28. června po proslovu a napomenutí žákům a recitacích rozdány školní zprávy a hymnami zakončen školní rok. Přitom se současně rozloučil správce školy Josef Relich, který školu tuto opustil. Téhož dne se odebrali k zápisu na měšťanskou školu: Josef Dušek, Anna Šafková, Marie Rychterová, Vlasta Šarounová, Jiřina Lodrová, Marie Eliášová a Marie Kostková.

Na sukoradské škole došlo k dalšímu střídání kantorů. Zemská školní rada v Praze uskutečnila příslušným dekretem Josefa Čurdu definitivním učitelem a správcem školy v Sukoradech. Ten se narodil 19. října 1894 v Dráčově v politickém okrese semilském. Navštěvoval obecnou školu ve Stružinci a měšťanskou školu v Lomnici nad Popelkou. Dále absolvoval 3. třídy reálky a učitelský ústav v Jičíně. Zkoušky učitelské dospělosti vykonal 6. června 1914 v Jičíně a zkoušku učitelské způsobilosti v roce 1917 v Jičíně. V roce 1923 absolvoval tříměsíční kurs při vyšší hospodářské škole v Hořicích a nabyt vysvědčení způsobilosti vyučovati naukám zemědělským na lidových školách hospodářských. Působil jako zastupující učitel na trojtřídní obecné škole smíšené v Mříčné, na jednotřídní škole smíšené v Horní Dušnici na okrese Jilemnickém. Dále při pětileté škole chlapecké v Nové Pace, při trojtřídní škole smíšené v Milovicích, od roku 1922 definitivně při trojtřídní škole v Milovicích a dvoutřídní obecné škole smíšené v Bašnicích. Vyučoval na lidových hospodářských školách v Hořicích, Cerekvici a Milovicích.

Školní rok byl zahájen 1. září 1932 ve čtvrtek. Zapsáno bylo 37 dětí. Do měšťanky chodí: Mil. Němeček, Josef Dušek, Josef Hochmal, Ladislav Lodr, Marie Rychterová číslo 66, Marie Rychterová číslo 29, Miloslava Stuchlíková, Anna Šafková, Marie Strnadová, Jiřina Lodrová, Vlasta Šarounová, Marie Kostková číslo 6, Marie Eliášová, Milada Kvasničková.

Ženským ručním pracím vyučovala Štěpánka Kociánová z Hořic, narozená 1910. Vyučovala současně i v Bašnicích, Milovicích a Ostroměři. Náboženství římsko-katolické František Franc 2 hodiny týdně. Ten se narodil 18.10.1878 v Šakvicích politický okres Hustopeče. Náboženství československé Stanislava Konečná, narozená 1911 v Josefově. Vyučovala současně v Dolní Dobré Vodě, Milovicích, Lukavci, Ostroměři a Chodovicích.

Čtrnáctého výročí Československé republiky důstojně bylo vzpomenuo školní oslavou. Školní dívky s rodičovským sdružením uspořádaly v pátek dne 28. října o půl deváté dopoledne ve třídě dětskou besídku se zpěvy a recitacemi. Slavnostní proslov pronesl správce školy. Žáci vykonali slib věrnosti republice Československé. Oslavy se zúčastnila místní školní rada, obecní zastupitelstvo, čestní hosté ze řad občanstva,

úhrnem 84 osob. Třída byla zaplněna do posledního místečka Odpoledne téhož dne konala se v úřadovně Kampeličky první schůze nového obecního zastupitelstva včele s nově zvoleným starostou Janem Šubrtem. Provedena byla volba obecního knihovníka a kronikáře. Zvolen Josef Čurda správce školy a členy knihovnické rady Václav Kostka číslo 6, Josef Stuchlík číslo 40, Jan Šťovíček číslo 20 a do letopisecké komise Josef Zahmouřil číslo 22, Josef Rychtera číslo 78 a Václav Kostka číslo 6. Správce školy promluvil o významu řádně vedené kroniky, v níž by byl zachován objektivní obraz života naší vesnice a jejich osudů pro příští generace.

31. prosince 1932 uspořádala místní „Domovina“ v hostinci u Kožíšků Silvestr s bohatým zábavným programem. Z čistého zisku poukázalo pořadatelstvo ve prospěch žakovské knihovny obnos 122 korun. Účast veřejnosti byla hojná.

Rok 1933

Dne 12. února 1933 o 2 hodině odpoledne se konala ve školní budově za přítomnosti 32 osob schůze rodičovského sdružení. Přítomni byli všichni členové školní rady, starosta obce Jan Šubrt, jeho náměstek Josef Zahmouřil. Správce školy přivítal přítomné a vyslovil krátce účel schůzky. Na to byla provedena volba rodičovského výboru na 1 rok. Zvoleni Byli: František Holubička číslo 72, Václav Prokop číslo 30, Antonín Tichý sedlák cukrovaru číslo 81, František Macnar rolník číslo 64. K návrhu správce školy si výbor ze svého středu zvolil předsedou Františka Macnara, který se ujal dalšího řízení schůze. Udělil slovo správci školy, který referoval na náměty: Spolupráce rodiny a škola, a jak bojovat proti infekčním chorobám. Dále projednány některé aktuální záležitosti školní, jako vnější úprava školní budovy, vnitřní vybavení školy, kázeň školní a mimoškolní, vzor dospělých, účta ke stáří. V debatě promluvil Josef Stuchlík, Josef Zahmouřil, Václav Deml, Bohumil Kostka, František Macnar.

V měsíci lednu uspořádalo „Zájmové sdružení venkovských žen“ ve třídě v přízemí pletářský kurs. Z čistého výtěžku odevzdala paní Františka Šubrtová správci školy ve prospěch knihovny 40 korun.

V neděli 19. března 1933 sehrál dramatický sbor spolku Přemysl v hostinci u Slavíků lidovou hru se zpěvy a tanci „Tulácká krev“ od Karla Fořta. Řídil správce školy.

Na konci masopustu uspořádala zdejší školní omladina masopustní průvod po vsi. Z veřejné sbírky, kterou účinkující provedli odevzdal Oldřich Kožíšek 50 korun ve prospěch zdejší školy.

V sobotu 10. června podnikly školní děti za vedení správce školy a účasti osmi dospělých osob, celodenní výlet do Polabí. Účastníci jeli vlakem do Stěblové, odtud pěšky na Kunětickou horu. Po prohlídce hradu ubírala se výprava příjemnou poľní cestou podél řeky Labe do Pardubic, kde si prohlédla výstaviště, městské museum a krematorium. Výlet vykonán bez nehody k nejlepší spokojenosti všech účastníků.

Ustavující schůze nově zvolené školní rady konala se 20. června 1933 za přítomnosti školního inspektora Jana Brože z Hořic. Předsedou zvolen Bohumil Kostka číslo 34, místopředsedou Václav Rychtera číslo 3. Pokladníkem určen správce školy Josef Čurda. Všichni členové souhlasí, že v dohledné době, pokud finanční možnosti obce budou dostačovat, přikročit k vnější úpravě školní budovy a pořízení nových oken. Školní rok byl ukončen ve středu 28. června. V proslovu připomněl správce školy slušné chování v době hlavních prázdnin, aby děti šetřily úrody poľní a dbaly náležitě opatrnosti při hospodářských pracích, zejména při mlácení, aby nedotýkaly se elektrického vedení atd.. Téhož dne odebrali se k zápisu do 1. ročníku měšťanské školy: Miloslav Dušek, Ladislav Kvasnička, Jaroslav Rychtera, Zdeněk Škarytka. Zápis na zdejší škole konal se 28. a 30. června. Přijati byli: František Loudil, Josef Holý, Kamil Šourek, František Kvasnička, Marie Nejedlá, Jarmila Matějovská, Jarmila Tomášková, Hana Rychterová, Jiřina Lodrová, Bohumila Hochmalová, Ludmila Glazarová.

Na výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa dne 6. července o půl třetí odpoledne uspořádaly školní děti s rodičovským sdružením v hostinci u Slavíků besídku. Program připravil a nacvičil správce školy. Zdařilé výkony účinkujících přijaty byly hlučným potleskem. Čistý výnos besídky 309 korun uložen na zvláštní knížku „Žakovský fond“ v místní Kampeličce. Z uvedeného fondu budou zakoupeny časopisy pro dětskou čítárnu a hrazeny cestovní výlohy nemajetných žáků na školním výletě.

Školní rok byl zahájen 1. září a zapsáno 42 dětí. Náboženství československé začala vyučovat slečna Růžena Žďárská, narozená 1906 v Ohnišťanech.

Obecní knihovnik Josef Čurda založil nový index výpůjček. K 31. prosinci 1933 čítala knihovna 508 svazků, během roku přibýlo 60 svazků a 34 čtenářů přečetlo 299 knih. V poslední den roku 1933 rozloučil se s tímto „Republikánský dorost“ Silvestrovskou zábavu u Kožíšků.